

Model

DOMNULE NOTAR PUBLIC,

Subsemnații:_, domiciliați în_, moștenitorii defunctului(ei)_, decedat (ă) la data de_, în_, cu ultimul domiciliu în_, succesiune ce formează

obiectul dosarului succesoral nr._, întrucât ne dovedim calitatea de moștenitori

și am înțeles să ne împărțim prin bună învoială,

In temeiul art. 81 alin. 1 din Legea nr. 36/1995, vă rugăm

SĂ REDACTAȚI ACTUL DE ÎMPĂRȚEALĂ A AVERII SUCCESORALE,

potrivit învoielii pe care o anexăm_(urmează textul înțelegerii)

Data__

Semnăturile tuturor moștenitorilor__

DOMNULUI NOTAR PUBLIC

Explicații teoretice

DESCRIDEREA PROCEDURII SUCCESORALE NOTARIALE ȘI INVENTARIEREA BUNURILOR SUCCESORALE

După deschiderea succesiunii, în general începe procedura succesorală necontencioasă care a fost dată prin Legea nr. 36/1995 în competența notarilor publici. Sesizarea notarului se face de către cei interesați, de către procuror sau de către secretarul consiliului local al localității în raza căreia defunctul și-a avut ultimul domiciliu, atunci când are cunoștință că moștenirea cuprinde bunuri imobile (art. 68 alin. 1 din Legea nr. 36/1995). În temeiul sesizării, notarul public are obligația să constate care sunt moștenitorii, ce bunuri au rămas, și să ia măsuri de conservare a bunurilor (art. 70 din Legea nr. 36/1995), iar dacă există pericol de înstrăinare, pierdere, înlocuire sau distrugere a bunurilor, notarul public va putea pune bunurile sub sigiliu sau le va preda unui custode (art. 72 alin. 1 din Legea nr. 36/1995).

Dacă între moștenitori există o deplină înțelegere asupra stabilirii masei successorale și a drepturilor ce li se cuvin, notarul public va întocmi încheierea finală (art. 81 din Legea 36/1995) și apoi, în termen de 20 de zile, va redacta certificatul de moștenitor (art. 83 din Legea nr. 36/1995), care face dovedă atât a calității de moștenitor, cât și a cotelor-părți ce se cuvin fiecărui.

În cadrul procedurii successorale notariale se poate efectua și partajul voluntar, prin stabilirea în concret a drepturilor fiecărui moștenitor. Dacă în cadrul acestei proceduri, moștenitorii își contestă calitatea sau nu se înțeleg asupra împărțelii bunurilor, notarul de stat are obligația să constate printr-o încheiere

neînțelegereile ivite, să îndrume părțile să ceară soluționarea lor pe cale judecătorească și să suspende procedura succesorală (art. 78 din Legea nr. 36/1995).

Procedura succesorală notarială nu este obligatorie când de la început între părți există neînțelegeri, cât și în cauzele expres prevăzute de lege. În aceste situații, moștenitorii se pot adresa direct instanței judecătorești cu acțiune de partaj.

ÎMPĂRȚEALA VOLUNTARĂ

Notarul public, pe baza cererii de deschidere a procedurii succesorale, fixează termen pentru dezbaterea succesiunii și citează pe toți moștenitorii legali presupuși și pe legatari.

Dacă toți moștenitorii se prezintă, își dovedesc calitatea și se învoiesc asupra împărțelii, notarul public va redacta potrivit învoielii lor, actul de împărțeală voluntară, într-una din formele prevăzute de lege. Acest act poate fi cuprins și în încheierea finală pe care o întocmește notarul public și în baza căreia, în termen de 20 de zile, redactează certificatul de moștenitor (art. 81 alin. ultim și 83 alin. 1 din Legea nr. 36/1995).

De asemenea, dacă a fost sesizată instanță de judecată cu acțiune de partaj, părțile, în tot cursul procesului pot pune capăt stării de indiviziune, prezentând instanței un înscris din care să rezulte modul cum înteleg să-și împartă bunurile, iar instanța îl va consuma și printr-o hotărâre judecătorească definitivă. Din acel moment intră în stăpânirea bunurilor prevăzute în actul de partaj voluntar fiind considerați că dețin bunurile direct de la defunct, conform art. 786 C. civ.

Proba partajului voluntar se face în condițiile art. 1191 C. civ. (v. și art. 729 și 730 C. civ.).